

Publicerad 2010-09-10 20:42 av lilla t

*lite fredagsrys, bara lite...*

### **Besinningslöst**

Korpulent, stark och raffinerade kom en kvinna gåendes längs en öde gata. Hon hade beige lågklackade skor, sådana där som tanter brukar ha, iklädd en veckad kjol och en kritvit kråsblus med högkrage.

Dessutom bar hon en ytterrock av fin kvalitet som naturligtvis matchade färgen på skorna. Kvinnokroppen doldes i partier som inte gatulyktorna hade förmåga att lysa upp och då såg hon mest ut som en försiktig gammal tant som hastade hem efter syjuntan. Hon kikade oroligt över axeln flera gånger, som om hon kände på sig att någon förföljde henne, men hon såg ingenting och skyndade vidare efter gatan.

På armen bar hon en svartshoppingkasse i pvc och ett par stickor stack upp ur ena kanten av kassen även ett paraplyskaft kunde man skymta igenom den nästan genomskinliga svarta plasten. Skorna klapprade mot asfalten och kvinnan nynnade på en gammal slagdänga.

Dold under en plats mitt emellan de utspridda gatlamporna stod en varelse iförd en smutsgrå kappa och en hatt som var nedtryckt över pannan för att dölja lystenheten i blicken. Vaket följde varelsen den småspringande äldre kvinnan. Den slickade sig ett par gången kring munnen och tungan sökte sig åter in i den djupa munhålan. Ett vädrande sus skapades då varelsen åt luften i sin närhet för att känna smaken av kvinnan som kom skyndsamt mot den plats som han stod dold.

Med en braskit röjde varelsen sin position och kvinnan blev förstod instinktivt att varelsen iakttagit henne under en längre tid. Kvinnan tog upp paraplyet ur den genomskinliga kassen och hytte mot den avslöjade varelsen som fortfarande höll sig dold mellan lamporna. Hon väste ur sig ett aning gällt läte som troligen inte betydde någonting. Men hela hennes kropp varnade för att komma allt för nära.

Varelsen hoppade graciöst ur skuggvärlden och tog några raska kliv mot kvinnan, som höjde paraplyet och klippte till och ett kraschande ljud uppstod då paraplyet knäcktes mot varelsens käkben. Kvinnan nöjde sig inte med att paraplyet knäckts utan fortsatte envetet att slå, sparka och banka mot den högresta varelsen.

- Du får inte skrek hon, du får inte ta i mig! Kvinnas rop ekade mellan husen.

Varelsen låg som i ett töcken mitt på gatan och kvinnan samlade snabbt ihop resterna av paraplyet för att skyndsamt springa hem för att ringa till Edna och berätta om hennes potentiella våldtäkt. Fy så hemskt, tänkte hon, våldta en gammal dam på kvällskvisten.

Dagen efter i tidningarna stod det att läsa. Polisman hittad brutalt misshandlad på öppen gata. Då ingen tekniskbevisning finns efterlyser polismyndigheten vittnen och tar tacksamt emot upplysningar gällande det besinningslösa våldet. Gärningsmannen är troligen en högre, vältränad ungman som har haft en brokig uppväxtmiljö. Han har troligen ett brottsligt förflutet, allt enligt närpolisens talesman som samtidigt uppmanar allmänheten till försiktighet och att inte vara ute ensamma efter mörkrets inbrott utan att vänta med nattlivet tills gärningsmannen är gripen.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lilla t med Poeter.se id #14673 innehar upphovsrätten